



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 71. Judicij acta in Barnefeldium instructa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

Sæc. XVII. tis sibi concedi amaret: *Cum* igitur hac
A. C. 1619. libertate a Gomaristis privati fuissent,
Episcopius ita conclusit: Alterutrum
necessarium est, vel Pontificiorum vestigii
insistendum, & Papatus in alios occupan-
dus, ac nemini præter eos, quibus placu-
rit, libertas concedenda est: vel unicuique
Christiano eadem permittenda libertas, quam
nobis omnibus ac singulis dari & concidi
cupimus.

§. LXXI. *Judiciorum in Barnefeldium instruenda.*

Neuvill. hist. d' Hollande cap. I. l. 1. Attamen ceteris omnibus captivis eminebat Joannes Barnefeldius, qui sicut auctoritate ac potentia sua Arminianorum studium, affectumque sibi ferme soli conciliabat, ita in se unum implacabile Gomaristarum & Auriaci Principis odium accersebat. Promovabant infastam hujus Viri sortem, eumque perdendi aviditatem tumultus ab Arminianis nuper Alcmariæ & Hornæ suscitati, quibus faculam subdidisse Barnefeldius credebatur. Hoc igitur obtenuit Mauritius, & Gomaristæ freti, secretiore inter se capto consilio in eum jam antea vinculis detentum judiciorum acta instruere decreverunt. Enimvero patriæ leges dictabant, hunc reum non nisi ab Hollandiæ & Westfrisiæ ordinibus

dinibus esse judicandum, prævaluuit ta- Sæc. XVII.
men Gomaristarum invidia, qui his ex- A. C. 1619,
clusis nonnisi suæ factioni addictos nu-
mero viginti sex Judices nominabant,
ne huic judicio major, quam Synodo
integritas esset. Hi ergo quantumvis
pluribus ex titulis suspecti, atque in-
competentes essent Judices, instanti-
bus tamen magnopere Ordinum Proce-
ribus ante Paschæ solempnes dies quæ-
stionibus finem, actionibusque justitium
imponere festinabant: quo circa crimi-
num, quibus ipsum insimulabant, ca-
pita reo mox offerunt, quæ tamen ipse
diebus aliquot pernegabat, tandem ve-
ro injecto tormentorum, quibus feren-
dis senio exhaustum corpus impar erat,
metu expugnatus, propositis accusa-
tionum articulis subscriptis. Tum ve-
ro sententiis in rei exitium corrogan-
dis datum est initium, brevique in eum
pronuntiata est mortis sententia, eo-
quod Arminianæ sectæ doctrinam esse
tolerandam suasisset, Religionem in Pro-
vinciis receptam turbasset, Deique Ec-
clesiam contristatus esset, docendo,
quod juxta Reformationis Calvinianæ le-
ges Magistratus quoque Politicus jus &
Imperium habeat in Ecclesiastica, atque ad
illum etiam inquisitio & cognitio de fidei
rebus pertineat. Hanc doctrinam Go-
maristæ exorbitantem & pernicirosam vo-
Hist. Eccles. Tom. LVI. R cabant,

Sæc. XVII. cabant, quamvis usque ad illa tempora Hollandi juxta unionis pacta Ultrajecti anno 1579. art. 13. stabilita hanc ipsam doctrinam inter præcipua libertatis suæ privilegia numerarint, atque ipsemet Guilielmus Arausicus Princeps Mauritii Parens, ut Catholicis petitam

Vid. Supra Religionis suæ libertatem denegare posset, hujus doctrinæ obtentu usus fuerit,

Fœderatisque Ordinibus, qui Bruxellis congregati erant, responderit, quod circa Religionis libertatem nihil absque Hollandice & Zelandiæ Ordinum, ad quos etiam hujus rei cognitio pertineret, statuere posset. Ceterum plura adhuc alia in Republicam crimina, numero facile triginta sex objectabant, quæ Judicium a Francisco Aerssensio, aliisque Barnefeldii hostibus corruptorum iniquitas ad satiandam Arausici Principis invidiā adinveniebat, quin ea diluendi, vel se se purgandi facultas reo fuisset concessa. Igitur exequendæ huic sententiæ præfigitur dies decima tertia Maij, quo comperto Maverius Franciæ Regis Orator Fœderatos Ordines acceperit, eosque Regis sui nomine rogavit, quatenus sententiæ executioni superfederent; sub idem quoque tempus alijs præter ordinem Parisiis Hagam ablegatus Orator Gallici Regis literas detulit, quibus Ordines monebantur,

ut

Neuvill.
pag. 176.
& 177.



ut hujus Seniculi vitæ parcerent, & se Sæc. XVII.
erga illum, qui vitam suam eorum ob- A. C. 1619.
sequiis litaverat, benigniores exhibe-
rent: Verum ad Regis monita clausæ
erant Ordinum aures, atque in veniam
inexpugnabilis animus Arausici Princi-
pis, qui denegatæ postulationis contu-
meliam se apud Ludovicum XIII. Fran-
ciæ Regem purgaturum, ac Jacobi An-
gliae Regis pariter Barnefeldio infensi
deprecatione justam Christianissimi Re-
gis indignationem placaturum polli-
cebatur.

§. LXXII.

Barnefeldius capite plexus.

Dies erat duodecima Maij, & quidem *Jæger Hist.*
Dominica, qua Ordinum jussu Præ- *Eccl. 1. 9.*
tor Barnefeldio posterum in diem, ho- *cap. 9.*
ræ supremæ necessitatem indicabat. Ad
mortis nuntium primo commotus, mox
tamen collecto spiritu sedatus id unice
quæsivit: *Meusne Grotius quoque morie-*
tur, & Hogerbertius? Juniores sunt,
multum adhuc obsequii Reipublicæ praestare
possent, quibus dictis duo Verbi Calvi-
niani Ministri Joannes Lamotius, &
Antonius Walesius custodiam ingredie-
bantur, ab Ordinibus immissi, ut mori-
rituro Barnefeldio puram *Calvini doctri-*
nam inculcarent, Arminianam autem

R 2 peni-